

Efterat Baneingeniør Wistoft i November Maaned 1874 havde mistet Livet ved et Fald i Limfjordsbroens Kloffe, blev der i Genhold til et af Ministeriet ved Skrivelse af 9de Marts 1875 til Folkethingets Finantsudvalg fremsat Forslag (jfr. Rigsdagstidende for 1874—75 Tillæg B. Sp. 1005—1006) tilstaaet hans Enke en Understøttelse af Statskassen af 400 Kr. aarlig.

Enkefru Wistoft er nu den 22de Januar d. A. afgang ved Døden, og Bergen for hendes to efterladte Døtre, af hvilke den ældste er født den 7de April 1870 og den yngste den 15de Oktober 1871, har herefter indgivet Andragende om, at Børnene maa beholde den deres Moder tillagte Understøttelse til deres 18de Aar. Han har i saa Henseende anført, at saaledes som Børnene nu ere stillede uden Forsørgere, ville de ikke kunne have Haab om i sin Tid selv at erhverve sig deres Udkomme, medmindre Staten træder hjælpende til.

Ministeriet maa nu finde, at de samme Grunde, af Hensyn til hvilke der tilstodes Baneingeniør Wistofts Enke en Understøttelse af Statskassen, ogsaa tale for, at der tillægges hans Børn en saadan. Man maa imidlertid formene, at der ikke saaledes som ansøgt bør tilstaaes Børnene en Understøttelse af samme Størrelse som den, deres Moder oppebar. Naar henses til Faderens Stilling ved Banerne og Børnenes Forhold i det Hele, vil Understøttelsen formentlig passende kunne ansættes til 150 Kr. for hvert Barn, fra 1ste Februar d. A. til deres fyldte 18de Aar. Herefter søges der paa Tillægsbevillingsloven for 1880—81 i den omhandlede Anledning et Beløb af 50 Kr. for Februar og Marts d. A., for hvilke Maaneders Bedkommende Understøttelsen til Moderen ($\frac{2}{12}$ af den ved Finantsloven bevilgede Sum af 400 Kr.) er bortfalden.

Forhenværende Expedient ved Funder Holdeplads, Premierlieutenant S. N. C. Benzen, har i et til Rigsdagen stilet og til Ministeriet afgivet Andragende anholdt om, at der maa blive ham tilstaaet en aarlig Understøttelse af Statskassen.

Andrageren, der er født den 15de August 1815, blev den 1ste Oktober 1862 antagen til Tjeneste ved de jydsk-fynske Statsbaner, ved hvilke han fungerede dels som Assistent, dels som Stationsforvalter, indtil han fra 1ste Mai 1878 ansattes som Expedient ved Funder Holdeplads. Da denne Holdeplads imidlertid kort Tid efter blev Krydsstation for Togene paa Silkeborg-Herning-Banen, tillod hans Alder og svagelige Helbredsstilstand ham ikke længer at bestrebe de med denne Stilling forbundne Forretninger, og det blev derfor nødvendigt fra 1ste November s. A. at affædige ham af Statsbanernes Tjeneste. Ved sin Afstedigelse erholdt han det for ham til Alderdomsforsørgelse opsparede Beløb, stort 1,342 Kr. 49 Ore, kontant udbetalt; men da han paa Grund af sin Svagelighed ikke har været istand til selv at erhverve sig Noget til sit Udkomme, har han for at leve maattet angribe denne Kapital, der nu næsten er opbrugt, saaledes at han vil komme til at staa ganske uden Subsistensmidler.

Efter hvad der af Direktøren for de jydsk-fynske Statsbaner er udtalt i Anledning af et af Premierlieutenant Benzen til Ministeriet tidligere indgivet Andragende, har denne i den lange Tid, i hvilken han har staaet i Statsbanernes Tjeneste, stædse af bedste Evne søgt at udføre de ham overdragne Forretninger, og da derhos den Svaghed, der i Forbindelse med hans Alder gjør ham uskikket til Arbejde, ifølge en af ham produceret Lægeattest sandsynligvis hidrører fra en Skade, han har paadraget sig i Tjenesten, skjønner Ministeriet ikke rettere, end at der er al Anledning til at tilstaa Andrageren en aarlig Understøttelse, der efter samtlige Omstændigheder og under Hensyn til, at hans Gjennemsnitslønnning i de sidste 5 Aar udgjorde ca. 1,140 Kr., formentlig passende vil kunne ansættes til 550 Kr. fra 1ste April 1880 at regne.

Fra Enken efter Veiofynsmænd A. P. Haarby, der fra Aaret 1854, indtil Hovedlandeveiene i Aaret 1867 overgik til Amtsrådenes Bestyrelse, var ansat under Ingeniørkorpsen, og som fra det sidstnævnte Aar at regne overgik i Skanderborg Amtsråds Tjeneste, i hvilken han forblev indtil sin Død den 16de Februar s. A., har Ministeriet modtaget et Andragende om, at der maa tilstaaes hende en Understøttelse af Statskassen.

Ligesom de andre Enker efter forhenværende Veiofynsmænd i Ingeniørkorpsens Tjeneste bør der formentlig tilstaaes den ovennævnte Enke Karen Haarby, der har to uforsørgede Børn og er meget trængende, samt i enhver Henseende værdig til Hjælp, en fast aarlig Understøttelse, hvilken i Lighed med, hvad der i andre lignende Tilfælde er fket, jvfr. saaledes Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1864—65, Rigsdagstidende for 1863—64, Tillæg A. Sp. 182—183 samt Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1866—67, Rigsdagstidende for 1865—66, Tillæg A. Sp. 174, findes at burde fastsættes til ca. $\frac{1}{6}$ af Gjennemsnitsbeløbet af Mandens Lønning i Ingeniørkorpsen i hans sidste 5 Tjenestear eller til 130 Kr. aarlig fra 1ste April 1880 at regne.